

Monique Tekstra-van Lochem (33, heeft een gastouderbureau) is getrouwd met Paul (35). Samen hebben zij twee kinderen: dochter Noor (4) en zoontje Quint (2).

Monique heeft een prentenboek voor kinderen geschreven: *Tenzin viert feest*. Met dit boekje, over een Tibetaanse kindmonnik, wil zij kinderen in Nederland op een laagdrempelige manier laten kennismaken met een andere cultuur.

WAAROM VIND JE HET BELANGRIJK DAT KINDEREN AL OP JONGE LEEFTIJD OVER ANDERE CULTUREN LEREN?

'Kinderen van een jaar of vier, vijf hebben nog geen waardeoordeel. Ze zien wel dat iets anders is, maar zien dat niet per se als beter of slechter. Dat maakt het de ideale tijd voor hen om kennis te maken met andere culturen. Onbekend maakt onbemind, dat is gewoon zo. Dus hoe eerder iets niet meer vreemd is, hoe normaler ze er later tegenaan kijken. Tijdens mijn studie heb ik als invalkracht op een kinderdagverblijf gewerkt. Ik liet de peuters een filmpje zien van een Tibetaanse volksdans. Volwassenen kunnen zo'n dans gek vinden: in een kring staan en dansen. Maar de peuters vonden het alleen maar leuk: 'Dat is net *Jan huigen in de ton!*' riepen ze. Ook heb ik een hindernisbaan opgezet waarbij de kleintjes met fruit of een emmer water op hun hoofd naar de overkant moesten lopen. Want zo vervoeren mensen in Afrika hun spullen, legde ik uit. Dat vonden ze heel logisch. Oké, dus daar doen ze het zo. Ik snap dat kinderen niet de hele Afrikaanse cultuur kunnen begrijpen, maar als ze al jong elementen eruit leren kennen, hoop ik daarmee te bereiken dat ze die later niet als 'gek' zullen bestempelen.'

IS DAT OOK DE REDEN DAT JE NU EEN PRENTENBOEK HEBT GESCHREVEN?

'Ja, het leek me de ideale manier om kinderen op een laagdrempelige manier met een

Zij heeft flair

Peuters vonden de Tibetaans volksdansen hartstikke leuk!

andere cultuur kennis te laten maken. Ik bedacht Tenzin, een Tibetaanse kindmonnik. Hij woont zonder zijn ouders in een klooster en heeft daarmee een totaal ander leven dan dat van een jongetje in Nederland. Maar tegelijkertijd is hij ook gewoon kind. Hij speelt en is nieuwsgierig. Ik bedacht een verhaallijn waarbij je in het eerste boek veel over zijn cultuur leert en hij in de reeks die er op moet volgen op reis gaat naar andere landen. Ik vond een illustrator en samen hadden we al snel een supermooi manuscript. Vol verwachting stuurde ik het naar verschillende uitgeverijen, maar ik kreeg afwijzing na afwijzing. Voor Tenzin zagen zij geen grote markt weggelegd. Omdat ik wel vertrouwen in Tenzin had, heb ik het in eigen beheer uitgegeven. Inmiddels ligt het in een aantal boekwinkels bij mij in de buurt en verkoop ik *Tenzin viert feest* op mijn site.'

EEN TIBETAANSE KINDMONNIK, HOE KOM JE EROP!

'Tijdens mijn studie culturele antropologie heb ik onderzoek gedaan naar het leven van de Tibetaanse kindmonnik in een Tibetaans boeddhistisch klooster in het zuiden van India. Daar ben ik vier maanden geweest. Zelfs toen mijn onderzoek al lang en breed af was, bleef ik daar nog een tijdje hangen. Ook ben ik twee keer in Tibet geweest. De kinderen worden door hun ouders vanuit het koude Tibet naar het klooster in India gestuurd met een missie: het voortzetten van de Tibetaanse traditie en identiteit. En hoewel dat door buitenstaanders als zielig wordt ervaren, zo zonder ouders in een

klooster wonen, heb ik daar met eigen ogen gezien dat ze ook genoeg ruimte krijgen om écht kind te zijn. Ik kreeg een speciale band met de kinderen, die bijna allemaal vernoemd zijn naar de 14e Dalai Lama en dus op een enkeling na, allemaal Tenzin heten. Zij zijn stuk voor stuk mijn inspiratiebron.'

WAT VINDEN JE KINDEREN VAN TENZIN?

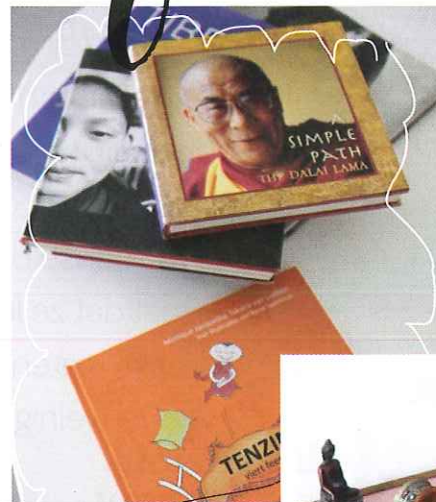
'Noor en Quint waren mijn testpubliek. Vooral Noor heb ik het verhaal vorig jaar wel duizend keer voorgelezen. En zo heb ik ook wat aanpassingen gedaan, op haar aanraden. De leraar van Tenzin heeft nu geen dikke buik meer, maar een dribbelbuik. Een woord dat uit haar koker komt. Zo noemde ze mijn buik, niet heel attent, vlak na de geboorte van haar broertje. Na al die keren dat ze het verhaal van Tenzin heeft gehoord, zou je denken dat ze er klaar mee is. Maar toevallig pakte ze 'm vorige week uit zichzelf van de plank. Een groot compliment!'

BEN JE VAN PLAN JE KINDEREN OOI ECHT KENNIS TE LATEN MAKEN MET DIE CULTUUR?

'Ja, ik kan niet wachten tot ik ze kan meenemen naar Tibet en Nepal. Vorig jaar zijn we met mijn ouders, Paul en de kinderen naar Tanzania geweest. Toen ik Paul negen jaar geleden leerde kennen, had hij geen paspoort. Alleen een ID-kaart. Maar door mij is hij nu ook besmet met het reisvirus en reizen we veel samen. De kinderen vonden Tanzania helemaal te gek. We zijn op safari geweest en hebben wat dorpjes bezocht. Zo kwamen we bij bosjesmannen die net een aap hadden gevangen en boven een vuur aan het bereiden waren. De kinderen vonden dat niet vreemd: wij eten koe, zij blijkbaar aap. Al hoefden ze er geen stukje van te proeven. Dat ging ze iets te ver.' ♥

Via Antropomo.nl kun je *Tenzin viert feest* bestellen.

Ook iemand aanmelden voor *Zij heeft flair*? Mail naar Redactie@flaironline.nl o.v.v. *Zij heeft flair*.

'Wij eten koe, in Tanzania eten ze blijkbaar aap'